

בית המשפט
יגאל לביב (יושב) מתייעץ עם פרקליטו, עורך הדין רם כספי בעת שהובא להוצאת פקודת מעצר, בבית המשפט השלום בתל-אביב. השבוע טען כספי כי הגיעה לידיו אינפורמציה לפיה ניסתה המשטרה להשפיע על שני הנאשמים בפריצה לשנות עדויותיהם, ולהאשים את לביב.

מלביישיים ענלי ענליה

באותו מפגש ביקש ממנו סלפטר, כפי שטען, למסור לו כל מה שידוע לו על מיסמכי שכטר ועל הפריצה לביתו של שכטר.

באותה פגישה עדיין לא חשד לביב בסלפטר, כי הוא בא אליו בשליחות המשטרה כפרובוקטור. סיפר לו את כל הידוע לו. לדברי לביב, התקשר עימו סלפטר פעם נוספת ביום החמישי לפני שבועיים, הוא יום מעצרו. בשעה 7.00 בבוקר, ביקש עימו שוב פגישה דחופה. שוב קבעו השניים להיפגש בקפה אקס טודוס. לפגישה זו כבר בא יגאל בידיעה שסלפטר נשלח אליו על ידי המשטרה.

לדבריו אמר לו סלפטר באותה פגישה: "היו אצלי מהמדור המרכזי לביב לוש בקשר לפריצה, מה לעשות?"

תשובתו של לביב, לטענתו, הייתה: "תיקח עורך הדין טוב!"

"את מי לקחת, את עורך הדין כספי?" שאל סלפטר לדברי לביב.

"קח את כספי. קח את מי שאתה רואה, השב לביב, ועכשיו בוא נרחק, ואל תסלפן אלי יותר."

לביב היה משוכנע אז כי סלפטר נרשע במשטרה, ונודע להקליט את תגובותיו, ושבלישי המדור המרכזי מצלמים אותו כשהוא יושב בחברת סלפטר.

חשדו התבסס על פגישה מורה שהייתה לו כמה ימים קודם לכן, ושהעלטה במיחור את המחשבה שהמשטרה החלה רוקמת עלילה נגדו.

היה זה כאשר הופיע אצל בחור צעיר ומוקן, בשם שמואל שילון, אותו לא הכיר לביב קודם, כפי שטען במשטרה, אבל הכיר את שמו. הוא ידע ששילון, גרפיקאי במקצועו, הוא אחד הזויפנים המעולים ביותר במדינת ישראל, נחשב לזייפן מיסמכים בקנה-מידה בינלאומי.

שמואל שילון, שעבד בזמנו עבור מוסד דות ציבוריים שונים, נתבע כמה פעמים לדין על זיוף מיסמכים כמו דרכונים, רשמי יונת נהיגה, ואפילו כספיים.

לביב ידע ששילון זה הוא טיפוס פליי לי ומופרע. הוא ידע גם ששילון היה

רתו של שכטר האב ברחוב יוסף אליהו, בליל 12 ביולי השנה.

שני פורצים ידועים למשטרה, אברהים ותאד יוסף אסולין, התפרצו לדירה. גנבו ממנה חבילת מיסמכים ותכשיטים, אולם נעצרו ביצאם מפתח הבית על ידי מארב משטרה.

במשפטם של השניים, המתברר בעצם ימים אלה, הסתבר כי הם נשלחו לביצוע המשימה על ידי אדם שלישי, והגו כהן, שהבטיח להם תשלום של 40 אלף ל"י תמורת המיסמכים שיגנובו מדירת שכטר. אותו והגו כהן, שלא הועמד לדין, הוא כנראה שהודיע גם למשטרה על הפריצה המתוכננת.

לפי טענת המשטרה היה גם והגו כהן רק שליח של אדם רביעי — עודד סלפטר, שזם את הפריצה בשליחותו של יגאל לביב.

לביב אינו מכחיש את היכרותו עם סלפטר. סלפטר, בנו של הדייר יוליוס סלפטר, מי שכיהן שנים רבות כחבר מועצת עיריית תל-אביב, ודודנו של אליהו סלפטר, חבר הנהלת מערכת הארץ, היה בזמנו איש עסקים, שהסתבך בעיסקות התיווך שלו, אושפז במוסד לחולי רוח, ולפני כשנתיים נעצר כחשוד ברציחות רצח יהלומן במלון שרתון, כדי

בהן המיסמכים הבודדים בעברית היו שני מיסמכים שעניינו את לביב. אחד מהם היה, לדבריו, מכתב של עורך הדין שמואל קמחי, מי שהיה בזמנו מנהל חטיבת הטקסטיל במשרד המסחר והתעשייה, ושאהרי שגמר לנהל את המשא ומתן עם חברת גיבור מטעם הממשלה, הפך להיות יועצו המשפטי של אחד ממנהלים.

מיסמך שני היה לדברי לביב, הסכם עם חברה צרפתית, לפיה תקבל אותה חברה אחוים תמורת כל מכירה לקניינים שתשיג החברה למוצרי חברת גיבור. לדברי לביב היה לו עניין במיסמך זה, כיין שחשד שמאחוריו מסתתרת פיקציה.

מס הכנסה מתעניין

ל עיון במיסמכים, חזר בו שכטר האב מנכונותו למסור לו את המיסמכים. לביב לא ניסה עוד לשכנעו. אולם בחודשים הבאים, במגעיו עם גורמים שונים, הוזכר כיר מדי פעם את המיסמכים שראה אצל שכטר. לדבריו, גילו עניין בסיפורו שני גורמים, אחד מהם היה עמרם שרביט, קצין משטרה לשעבר, וכיום מנהל חב"רת החקירות הפרטית מודיעין אזרחי. לדברי לביב גילה שרביט עניין במי-

לגנוב ממנו יהלומים בשווי של חצי מיליון ל"י.

פגישה עם סלפטר

גם אחרי שנשפט, הורשע ונשלח למאסר לתקופה ממושכת, המשיך עודד סלפטר להתראות עם יגאל לביב. הוא נחשב במחנה המעצר מעשיהו, משם היה מקבל חופשות לעיתים קרובות. כנראה בזכות יחסיו ההדוקים עם המשטרה בעבר, כי עודד סלפטר היה מודיע משי-

שילוני
זהו אלעזר שילוני, קצין משטרה לשעבר, העומד עתה בראש מחלקת החקירות של מס הרכנסה. לדברי לביב הוא החליף אינפורמציה עם שילוני על מיסמכי שכטר ושרי לוני מסר עדות במשטרה לפיה היה גם הוא מעוניין מאוד במיסמכים אלה.

טרתי מזה זמן רב. איש הקשר שלו במשטרה היה לא אחר מאשר תתיניב אהרון שלוש.

סיפר יגאל לביב לחוקריו: כל חופשה שלו ממעשיהו היה עודד סלפטר מתקשר איתי. הוא היה מספר לי סיפורים

מכים הנמצאים אצל שכטר, מבלי שר"ל לביב יהיה מושג מה היו מניעיו לכך. כתוצאה מכך הציע לו לביב לבקר יחד עימו אצל שכטר, כדי ששרביט, השר לט בצרפתית, יראה אם יש ערך למיסימכים הכתובים צרפתית, שלביב לא יכול היה לפענחם בשעתו.

ואמנם, לטענתו, ערכו שניהם ביקור אצל הדייר שכטר, כשזה מגלה להיטות קטנה והולכת להראות להם את החומר שבידיו. גורם שני שלדברי לביב היה מעוניין במיסמכים היה אלעזר שילוני, סגן נציב מס הכנסה, שהוא מעוגל מחד לקת החקירות של מס ההכנסה. לפי טענת לביב, הרי אחרי ששוחחו שניהם אודות המיסמכים, פנה שילוני למונים עליו כדי לקבל רשות לשים יד על המיסימכים. לצורך זה, היה עליו לבקש אישור משרט להחרמת המיסמכים. הרשות לא ניתנה לשילוני, בשל התנגדותו של משה זדנברג, יועצו של שר-האוצר.

נסיונות שלטונות מס ההכנסה לקבל את המיסמכים משכטר בדרך רגילה, נכשלו אף הם. שכטר חזר בו מכוונתו הראשונית לתת פירסום למיסימכים, שהשיא איר בנו בעזבונו, ושכללו ברובם מאזני בוחן של חברת גיבור.

לדברי לביב הוא שכח את עניין המיסימכים לגמרי, עד שבוקר אחד, בתחילת חודש יולי השנה, טילפן אליו קול אלמוני בשעה שמונה בבוקר והודיע לו: "אם אתה מעוניין במיסימכים של שכטר, דע לך שהם בידי המשטרה. המשטרה תפסה פורצים שניסו לגנוב אותם."

לביב, הרגיל לדבריו לקבל הודעות אנונימיות בטלפון, לא זיהה את קולו של המודיע. עוד באותו יום, בשעות הצהריים, טילפן לאלעזר שילוני, ומסר לו את הידיעה שנמסרה לו בטלפון, כדי שידע שיוכל לקבל את המיסימכים שחפץ בהם מידי המשטרה.

מיסמכים בשווי

40 אלף ל"י

הן, לדבריו, כל הקשר שהיה לי לביב למיסימכי הדייר שכטר, שכדי להשיג אותם נעשה נסיון פריצה בדי-